

2. Teczke informacyjną przesyła się administracji właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego wraz z wyrokiem kierowanym w celu wykonania kary pozbawienia wolności i zamieszcza się o tym odpowiednią wzmiankę w karcie karnej.

3. Administracja zakładu karnego po zwolnieniu skazanego z zakładu dołącza do teczki informacyjnej opinię o jego zachowaniu się w zakładzie oraz odpis orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego i przekazuje ją:

- 1) sądowi penitencjarnemu, w którego okręgu ma być wykonywany nadzór ochronny lub dozór,
- 2) ośrodkowi przystosowania społecznego, w którym skazany ma być umieszczony,
- 3) do rejestru — w pozostałych wypadkach.

4. Sąd penitencjarny przekazuje teczkę informacyjną:

- 1) ośrodkowi przystosowania społecznego wraz z dokumentami stanowiącymi podstawę przyjęcia do ośrodka — po wydaniu postanowienia o umieszczeniu skazanego w ośrodku i po dołączeniu opinii o skazanym,
- 2) do rejestru — po wykonaniu nadzoru ochronnego lub dozoru.

5. Po zwolnieniu skazanego z ośrodka przystosowania społecznego ośrodek ten przekazuje do rejestru teczkę informacyjną wraz z opinią o zachowaniu się skazanego, a w razie osadzenia go w zakładzie karnym lub areszcie śledczym — administracji właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego. W razie śmierci skazanego teczkę informacyjną przekazuje się do rejestru.

6. O przekazaniu teczki informacyjnej należy zawiadomić rejestr.

7. Teczke informacyjną usuwa się z rejestru po dokonaniu zatarcia skazania lub otrzymaniu zawiadomienia o śmierci skazanego.

8. W razie nadesłania przez sąd, organ prokuratury lub inny organ powołany do ścigania przestępstw zapytania o karalność, dotyczącego osoby skazanej w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, rejestr przesyła, wraz z informacją o karalności, właściwemu organowi teczkę informacyjną dotyczącą skazanego lub zawiadamia, że teczka taka została założona i gdzie się znajduje. W tym wypadku przepisu § 12 ust. 1 nie stosuje się.

9. Na podstawie informacji rejestru właściwy organ w miarę potrzeby zwraca się do administracji zakładu karnego, aresztu śledczego, ośrodka przystosowania społecznego lub do sądu penitencjarnego o nadesłanie teczki informacyjnej uzupełnionej aktualną opinią o zachowaniu

się oskarżonego w czasie pobytu w zakładzie, areszcie śledczym lub ośrodku.

§ 14. 1. W każdym wypadku ponownego skazania sprawcy w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, sąd, który wydał w sprawie wyrok w pierwszej instancji, dołącza do teczki informacyjnej odpis lub wyciąg prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a także uzupełnia teczkę znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami wymienionymi w § 13 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. Zamieszczone w teczce dokumenty dotyczące kolejnej sprawy należy oddzielić od poprzednich dokumentów kartą opatrzoną sygnaturą akt tej sprawy. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio; jeżeli jednak teczkę informacyjną nadesłał rejestr, a sąd wydał wyrok uniewinniający lub skazujący na karę inną niż pozbawienia wolności — teczkę przesyła się do rejestru.

§ 15. 1. W sprawach zakończonych prawomocnym wyrokiem skazującym, wydanym przed dniem 1 stycznia 1970 r. i podlegającym rejestracji, sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, przesyła do rejestru zawiadomienie o zatarcia skazania z mocy prawa, jeżeli istnieją warunki do zatarcia skazania. Zawiadomienie to sąd sporządza na wniosek osoby skazanej.

2. Sąd, który w pierwszej instancji zamienił lub złagodził na podstawie art. XIV § 1 pkt 1, 2 i 4 Przepisów wprowadzających Kodeks karny prawomocnie orzeczoną karę, sporządza nową kartę karną i przesyła ją do rejestru ze wzmianką o dokonanej zamianie lub złagodzeniu kary.

3. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, usuwa się kartę karną z rejestru.

4. Karty karne usuwa się z rejestru, jeżeli dotyczą skazania za czyn, który według nowej ustawy nie jest już zabroniony pod groźbą kary.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 23 grudnia 1969 r. w sprawie określenia trybu rejestracji osób prawomocnie skazanych oraz sposobu zbierania w postępowaniu karnym danych dotyczących tych osób, jak również organów obowiązanych do wykonywania tych czynności (Dz. U. Nr 37, poz. 327).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: **S. Zawadzki**
Minister Obrony Narodowej: **F. Siwicki**

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 24 listopada 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w sprawie wykonania

ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1977 r. Nr 6, poz. 25, z 1978 r. Nr 19, poz. 87 i z 1981 r. Nr 5, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w pkt 6 wyrazy „z tytułu wykonywania działalności” zastępuje się wyrazami „z tytułu wykonywania rzemiosła”;

2) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Zryczałtowane kwoty stanowiące miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie ustala się:

- 1) dla osób prowadzących działalność w zakresie rzemiosła:
 - a) uiszczających opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła albo zwolnionych od tej opłaty lub od podatków obrotowego i dochodowego — w kwocie odpowiadającej dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,
 - b) opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formach zryczałtowanych — w kwocie odpowiadającej trzykrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,
 - c) opłacających podatki obrotowy i dochodowy według ogólnych zasad opodatkowania — w kwocie odpowiadającej czterokrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej.
- 2) dla osób będących członkami zrzeszeń prywatnego handlu i usług:
 - a) prowadzących działalność w zakresie transportu osobowego (przewóz osób) — w kwocie odpowiadającej dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,
 - b) prowadzących działalność w zakresie transportu towarowego (przewóz ładunków) — w kwocie odpowiadającej trzykrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,
 - c) prowadzących działalność w zakresie handlu, gastronomii oraz usług rzemieślniczych:
 - opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formach zryczałtowanych albo zwolnionych od tych podatków — w kwocie odpowiadającej dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,
 - prowadzących księgi podatkowe — w kwocie odpowiadającej trzykrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,
 - prowadzących księgi handlowe — w kwocie odpowiadającej czterokrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej;
- 3) dla wykonujących rybołówstwo morskie:
 - a) właścicieli i współwłaścicieli łodzi oraz właścicieli i współwłaścicieli sprzętu niezbędnego do wykonywania rybołówstwa łodziami — w kwocie

odpowiadającej dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,

b) właścicieli i współwłaścicieli kutrów oraz właścicieli i współwłaścicieli sprzętu niezbędnego do wykonywania rybołówstwa kutrami — w kwocie odpowiadającej trzykrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,

4) dla osób uprawiających flisactwo turystyczne na rzece Dunajcu — w kwocie odpowiadającej półtorakrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej.

2. Zryczałtowane kwoty stanowiące miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie ustala się dla osób współpracujących w kwocie odpowiadającej półtorakrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej, z wyjątkiem:

1) osób współpracujących z osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b); miesięczną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie tych osób ustala się w kwocie odpowiadającej dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej,

2) osób współpracujących, które nie ukończyły 18 lat życia; miesięczną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie tych osób ustala się w kwocie odpowiadającej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej.”;

3) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oddział ZUS może w indywidualnych wypadkach uzasadnionych wyjątkowymi okolicznościami obniżyć kwotę podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie, nie więcej jednak niż o kwotę odpowiadającą wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej; obniżona podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie nie może być jednak niższa od kwoty odpowiadającej półtorakrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej.”;

4) w § 11 wyrazy „10.000 zł” zastępuje się wyrazami „odpowiadającej pięciokrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki społecznej”;

5) w § 13 w ust. 1 po wyrazach „nie wcześniej jednak niż od miesiąca” dodaje się wyrazy „następującego po miesiącu”;

6) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Składka na ubezpieczenie wynosi 25% podstawy jej wymiaru.

2. Składkę na ubezpieczenie obniża się o 10% podstawy jej wymiaru dla osób, które pod-

legają przepisom o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.”;

7) § 19 otrzymuje brzmienie:

- „§ 19. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi kwota odpowiadająca przeciętnej miesięcznej zryczałtowanej podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie z okresu ostatnich 24 miesięcy ubezpieczenia, a jeżeli ubezpieczenie trwało krócej — z faktycznego okresu ubezpieczenia.
2. Jeżeli jednak w ciągu ostatnich 5 lat ubezpieczenia kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie została podwyższona w myśl § 11, podstawę wymiaru emerytury stanowi kwota odpowiadająca przeciętnej miesięcznej podstawie wymiaru składek z okresu ostatnich 5 lat ubezpieczenia, a jeżeli ubezpieczenie trwało krócej — z faktycznego okresu ubezpieczenia, nie niższa jednak od kwoty ustalonej w myśl ust. 1.”

§ 2. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia osoby, które z tytułu prowadzenia działalności objętej przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147) podlegały ubezpieczeniu w dniu 30 listopada 1983 r., o wynikającej z przepisów niniejszego rozporządzenia kwocie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie i wysokości wymierzonej składki.

§ 3. 1. Ubezpieczony może zgłosić wniosek o podwyższenie kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie w myśl § 11 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w brzmieniu nadanym w § 1 pkt 4 niniejszego rozporządzenia także za okres ubezpieczenia przypadający przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 stycznia 1983 r.

2. W razie podwyższenia kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie za okres, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczony opłaca za ten okres składkę na ubezpieczenie — od kwoty nadwyżki podstawy wymiaru składek ponad kwotę dotychczasową — w wysokości określonej w § 14 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w brzmieniu nadanym w § 1 pkt 6 niniejszego rozporządzenia.

3. Termin na zgłoszenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, kończy się z upływem 3 miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o kwocie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie i o wysokości składki (§ 2).

§ 4. 1. Przy ustalaniu wysokości zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do prowadzenia działalności lub współpracy, powstałej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, za podstawę wymiaru zasiłku należnego za okres od dnia wejścia w życie niniejszego

rozporządzenia przyjmuje się kwoty zryczałtowane określone w § 8 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w brzmieniu nadanym w § 1 pkt 2 niniejszego rozporządzenia, chyba że dotychczasowa podstawa wymiaru jest wyższa od tych kwot.

2. Zasiłek chorobowy, obliczony z uwzględnieniem kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie podwyższonej w myśl § 3, wypłaca się za okres niezdolności do prowadzenia działalności lub współpracy, przypadający od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zasiłku macierzyńskiego.

4. Zasiłek pogrzebowy obliczony z uwzględnieniem kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie, podwyższonej w myśl § 3, wypłaca się, jeżeli prawo do tego zasiłku powstało od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. 1. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty w myśl § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w brzmieniu nadanym w § 1 pkt 7 niniejszego rozporządzenia uwzględnia się podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie z okresu ubezpieczenia przypadającego od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, choćby okres ten był krótszy niż 24 miesiące.

2. Jeżeli kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie była ustalona przez cały okres ostatnich 5 lat ubezpieczenia w wysokości jej górnej granicy, przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury w myśl § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 11 lutego 1977 r. w brzmieniu nadanym w § 1 pkt 7 niniejszego rozporządzenia uwzględnia się podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie z okresu ubezpieczenia przypadającego od dnia 1 stycznia 1983 r., choćby okres ten był krótszy niż 5 lat.

§ 6. 1. Podstawę wymiaru emerytury, renty inwalidzkiej lub renty rodzinnej, przyznanej w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z tytułu prowadzenia działalności lub współpracy, zwiększa się o 90%, nie mniej jednak niż o 2.000 zł i nie więcej, niż o 4.000 zł oraz ponadto — o kwotę 1.500 zł.

2. Emeryturę, rentę inwalidzką lub rentę rodzinną ustaloną z uwzględnieniem zwiększenia podstawy jej wymiaru, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się od dnia 1 stycznia 1984 r.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli podstawa wymiaru emerytury lub renty uległa podwyższeniu w myśl art. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zmianie niektórych przepisów o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego i o zaopatrzeniu emerytalnym (Dz. U. Nr 5, poz. 33).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1983 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Ciosek

Redakcja Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, Administracja, Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1248-1300-83.

Cena 24,00 zł